

VIESTEJÄ VIROSTA

lapsilta
lapsille

PERHE OLENIUS LÄHTI MAALISKUUSSA 2020
ETELÄ-VIROON LÄHETYSYÖHÖN.

Muutoksia muuton myötä!

Nyt ollaan muutettu Virosta pois Suomeen! Tässä kirjeessä kerrotaan muuttamisesta tarkemmin ja pohditaan vähän Suomen ja Viron eroavaisuuksia.

Joulukuun Suomi-juhlat oli tosi hauskat, kun järjestettiin ne sellaisessa juhlatilassa, jossa oli erilaisia peli-, leikki- ja kiipeilypaikkoja! Monet tärkeät kaverit pääsi juhlimaan perheen kera ja syötiin karjalanpiirakoita, suomalaista suklaata ja pinaattilettuja. Äiti ja isi järjesti myös Suomi-tietokilpailun, johon kaikki sai osallistua.

Suomi-juhlat
kavereiden kanssa

Viimeinen sunnuntai
Pölvassa

Joulukuussa oli paljon erikoisohjelmaa, kun oli viimeiset pyhäkoulut ja nuortenillat. Viimeisenä sunnuntaina Virossa käytiin Pölvassa ja kirkkokahveilla meille tuli pitkä jono ihmisiä antamaan lahjoja ja kertomaan, että heillä tulee meitä ikävä. Onneksi voidaan mennä käymään siellä joskus!

Viimeinen viikko käytiin ihan tavallisesti koulussa ja päiväkodissa ja sitten, kun tultiin kotiin, ihmeteltiin mitä kaikkea äiti ja isi oli tällä kertaa pakannu ja muuttolaatikoiden pinot kasvoi joka nurkassa. Torstaina tungettiin meidän viimeiset lelut ja tavarat laatikoihin, eikä silloin enää ehtinyt miettiä olisiko jotkut asiat turhia. Perjantaina aamulla oli Sofian koululla joulujuhla, jossa Sofia lauloi monessa esityksessä. Perjantaina illalla oli Soinnun päiväkodin joulujuhla, jossa Sointu oli joulukuvaelmassa paimenena.

“Rakas Sofia,
iloista Joulua!
Opettaja Janika”

VIESTEJÄ VIROSTA lapsilta lapsille

Sillä aikaa kun me oltiin äitin kanssa päiväkodin juhlissa, isi oli muuttomiesten kanssa kotona. Niitä oli yhteensä 6 miestä ja tunnissa ne oli tyhjentäny koko meidän kodin, niin että me vaan ihmeteltiin kun tultiin juhlista ihan tyhjään kotiin. Kaikki tavarat oli viety rekka-autoon ja meidän matkalaukut ja patjat oli enää jäljellä. Kaikki huoneet näytti ihan oudoilta ja erilaisilta, kun meidän tavarat oli poissa.

Tartussa on hauska talo,
joka on väärinpäin!

Nukuttiin viimeinen yö kaikki samassa huoneessa ja syötiin paperilautasilta. Lauantaina isi ja äiti siivosi meidän kotia, mutta me päästiin vielä viimeiselle Tartu-seikkailulle. Kirsi ja Liisa on myös lähetystyöntekijöitä Tartussa ja he vei meidät väärinpäin taloon ja sitten askarreltiin Liisan luona joulukoristeita.

Käytiin luistelemassa
Raatihuoneen torin
jääkentällä.

Sitten lounas-aikaan käytiin sanomassa vielä heipat Nõva-kadun kodille, haettiin autoon evääksi KFC-ravintolasta herkkukanoja ja aloitettiin matka satamaan. Mentiin laivalla Tallinnasta Helsinkiin ja yöksi Memmen ja Papan luo.

Sunnuntaiamuna mentiin Lahteen uuteen kotiin ja valittiin, että mikä huone olis kenenkin huone. Sitten odoteltiin, että muuttoapulaiset ja rekka tulisi. Uuteen kotiin muutto sujui taas yhdessä tunnissa, mutta auttajia olikin vielä enemmän. Niin vain koko rekka tyhjeni ja meidän tavarat oli uuden pinkin kodin sisällä. Laatikoita ja huonekaluja oli ihan hujan hajan, mutta ruvettiin jo etsimään lelulaatikoita ja leikittiin Armas-serkun kanssa.

VIESTEJÄ VIROSTA lapsilta lapsille

Tuntui ihan hassulta, että edellisenä päivänä meidän koti oli Tartussa ja nyt Lahdessa. Käytiin mummolassa viettämässä joulua ja sitten sieltä ei ollutkaan tosi pitkä matka kotiin. Tavallisesti kun lähdettiin Varkauden mummolasta, oltiin Tartun kodissa vasta iltamyöhään. Mutta nyt matka uuteen kotiin suhahti muutamassa tunnissa.

Tämä rekka oli täynnä meidän tavaroita

Pölvän kirkkokahveilla saatiin paljon suklaata ja kortteja

Ollaan aloitettu uudessa koulussa ja päiväkodissa. Opettajat on kivoja ja ollaan tutustuttu uusiin kavereihin. Välillä on vaikeaa tottua uusiin asioihin, kun kaikki muuttuu kerralla.

Koulussa ja päiväkodissa puhutaankin suomea eikä viroa. Sofia ei tarvitse koulupukua ja sisäkenkiä. Sointu ei tarvitse päiväkodin päiväunilla (nukkarissa) yöpukua ja kotoa tuotuja lakanoita. Ruokalassa maito on isossa maitokoneessa eikä maitopussissa. Lounas maistuu ihan erilaiselta kuin Virossa ja se syödään 2 tuntia aiemmin. Usein ruoka maistuu paremmalta, mutta joka päivä on näkkäriä, jota ei oltu edes maistettu Virossa asuessa.

Liikuntatunti onkin "liikka" eikä "kehaline". Äidinkielen tunneilla onkin ihan uusia sanoja, joita ei "emakeele" tunneille ole käytetty, kuten "virke". Tuntien jälkeen mennäänkin välkälle eikä "vahetunnille". Koulukaverin synttäreille mennäänkin ihan yksin, eikä ne ole isossa juhlatilassa leikkipaikkoineen, jonne mahtuisi kaikkien kavereiden perheet mukaan, niin kuin Virossa. Päiväkodin aamupiiirissä puhutaankin jostain "tiputiistaista" eikä olekaan "teisipäev". Päiväkodissa leikittiin myös jotain polttopalloa, mutta onneksi pallo ei ollutkaan polttavan kuuma.

VIESTEJÄ VIROSTA lapsilta lapsille

Kotiin tullessa bussin numero ei olekaan 6 vaan 4V ja 4H. Kun ulkona kuulee linnun laulua ja lumi sulaa, tuntuu, että olisi ”märts”, mutta se onkin ”maaliskuu”. Autossa, kun katsoo maisemia näkyy paljon valtavia kallioita, joissa on paksusti jäätä. Virossa maisemat oli tasaisempaa pelto- ja metsämaisemaa. Kaikkien kauppojen nimi on ”market”, kun on s-market, citymarket, k-market, mutta missään ei lue tutun kaupan nimeä ”Rimi”. Maitopurkin kyljessä lukee jotain ihan outoja asioita; ”kevytmaitojuoma lättmjölk”. Miksei siinä lue vaan ”PIIM”?

Mutta pikkuhiljaa opitaan ja tullaan tutuksi uusien asioiden kanssa. Iloitaan siitä, että meillä on rakas Taivaan Isä, joka auttaa kaikissa asioissa, myös silloin kun on vaikeaa.

Äiti ja isi tekee koko kevään reissutyötä. Ne käy eri puolilla Suomea kertomassa Virossa ja lähetystyöstä. Viikonloppuisin me mennään mukaan, mutta pitkien reissujen aikana ollaan kotona äitin tai isin kanssa. Vaikka isi ja äiti ei enää tee lähetystyötä Virossa, on siellä vieläkin seurakuntia, joissa ei ole lapsille ja nuorille omia juttuja. Niin sen puolesta voi edelleen rukoilla, että löytyis pyhäkoulunopettajia ja nuorteniltojen pitäjiä.

Kiitos, että olet ollut mukana seuraamassa meidän perheen lähetyselämää!

Terveisin,
Sofia 8v ja Sointu 5v

P.S. Tämä on meidän perheen viimeinen Viestejä Virossa -kirje, toivottavasti tavataan kuitenkin esimerkiksi Karkussa Evankeliumijuhlilla!

P.S. Lasten lähettikirjeet kuitenkin jatkuvat! Saatte edelleen 4 kertaa vuodessa postia, mutta myös muista maista kuin Virossa. Jos ette enää halua saada lasten lähettikirjeitä, niin voit laittaa siitä sähköpostia: anu.laine@sley.fi.